

Nr. 19, og Udvalget har stillet et Ændringsforslag under Nr. 18 om samme Emne. Forstjellen er den, at Udvalget vil undtage § 10 fra at komme til Anvendelse i disse Bønde, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at dette slet ikke behøves; thi der staar jo i selve § 10, at Indenrigsministeren kan dog under særlige Forhold bevilge Afvigelser fra de her foreskrevne Afstandsbestemmelser. Det har vel ikke den allerstørste Betydning, om denne Paragraf kommer til at staa her, eller ikke; men jeg vil dog gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg anser Forslaget for mindre heldigt; thi nu faar man slet ingen Bestemmelse i dette Tilfælde, man faar altsaa fuld Frihed i de paagjældende smallere Sunde o. s. v., og det turde være tvivlsomt, om dette kan anses for heldigt. Forslagene under Nr. 20 og 21 skal jeg ikke opholde mig ved. — Med Hensyn til Forslaget under 22 skal jeg gjøre opmærksom paa, at Forslaget er stillet til Stykkets sidste Linie. Det gaar ud paa, at der efter Ordet „Indenrigsministeren“ skal sættes en Tilføining til. Jeg er senere bleven opmærksom paa, at der staar to Gange i vedkommende Stykke „Indenrigsministeren“, og derfor er det nødvendigt, at jeg her nævner, at Ændringsforslaget er stillet til sidste Linie i vedkommende Stykke; thi ellers kunde man finde paa at tilføie det begge Gangene, og hvis man gjorde det paa det første Sted, vilde man komme til et aldeles forkert Resultat. Det er altsaa i sidste Linie af vedkommende Stykke, at Tilføiningen skal ske. — Forslaget under Nr. 23 behøver jeg ikke at omtale, derimod skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 24. Den ærede Ordfører lod mig høre, at Regjeringen selv havde foreslaaet det, der staar i Forslaget under Nr. 24, nemlig, at Udgifterne skulde udredes af Statskassen, og nu foreslaar jeg det udstemt. Ja, det er der fuldkommen god Mening i. Den ærede Ordfører vil jo vide, at saaledes som jeg havde stillet Forslaget, blive Vedtægterne obligatoriske; der skulde være Vedtægter, og Regjeringens Fiskerikonulent eller rettere vedkommende Tilsynsmænd skulde sørge for, at Vedtægterne kom i Stand. Nu er det en frivillig Sag, om der er Vedtægter, altsaa turde det ikke være saa ganske naturligt at lægge Udgifterne over paa Statskassen. Der er derfor god Mening for mig i at foreslaa, at det ikke bliver Statskassen, men de mere stedlige Kasser, der kommer til at udrede Udgifterne, og jeg beklager, at Udvalget ikke har set, at der er god Mening deri. — Med Hensyn til Forslaget under

Nr. 26 beklager jeg meget, at den ærede Ordfører har yttret sig derimod. Jeg skal særlig nævne, at Assistenternes Lønninger, som jeg ikke havde foreslaaet højere, end det efter min Mening kunde være rimeligt for de lavere Lønnede, blev ved 2den Behandling nedsatte til 800 Kr. Jeg tillod mig at sige, at man maatte kunde faae Reispengene ansatte saaledes, at Vedkommende ikke satte Noget til, naar de reiste; men heller ikke det vil det ærede Udvalg gaa med til. Dette beklager jeg meget; men det er et Spørgsmaal, som maatte kan fortjene nærmere Overveielse paa et senere Stadium. Forslaget under Nr. 27 har man heller ikke villet tiltræde. Det gaar ud paa, at Politimesteren skal være enig i Valget af den, der stilles til hans Medhjælp i de paagjældende Tilfælde, og det finder jeg høist naturligt. Forslagene under Nr. 28 og 29 modsatte den ærede Ordfører sig ogsaa. Jeg skal tillade mig at bemærke, at de sigte jo alene til de Forhold, at et Vandløb løber ud i Havet, og i saa Tilfælde kan jeg ikke se, hvad man har at gjøre i et saadant Vandløb, og hvorfor man ikke kan lade Vedkommende være raadig over Forholdet. Forslaget under Nr. 30 skal jeg ikke udtale mig om og heller ikke om Nr. 31. Forslaget under Nr. 31 b finder jeg dog ikke saa ganske heldigt. Det ærede Flertal ønsker, at det skal være Overøvrigheden, som skal bekræfte de paagjældende Vedtægter. Ellers har Overøvrigheden jo ikke med den Slags Ting at gjøre. Ministeriet har dog til sin Raadighed nogen Sagkundskab paa dette Omraade, og derfor synes jeg, at det var det Naturligste, om man kom ind til Ministeriet med dette, og man vil jo ogsaa i visse enkelte Tilfælde herefter komme dertil. Jeg tror derfor ikke, at det er noget heldigt Forslag, og jeg vilde ønske, at man vilde undlade at vedtage det. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 32 har jeg selvfølgelig ogsaa en Indvending, der er ganske naturlig, og det er den, at det ikke er mig bekendt, at der er en konstateret Forskjel mellem Naer og Bække. Hvorledes skal man vide, hvad der i denne Lov skal henregnes til Naer og hvad til Bække? Jeg tror ikke, at der legalt lader sig opstille en saadan bestemt Forskjel, og derfor er Bestemmelsen mindre heldig. — Til § 56 har jeg opstillet Bøgten igjen principalt, ikke med stort Haab om, at det skal vinde Bifald; men jeg mener stadig, at det er det Rigtige. Subsidiært har jeg opstillet Maalebestemmelser. Af dem har man accepteret de allerfleste, dog ikke alle. Jeg skal nu finde mig i, hvad Udvalget har foreslaaet under Nr. 37, og hvad det har til-